

Puntí, el geni predilecte de Salt

Si hi ha una paraula que s'ha vulgaritzat fins a uns extrems que li han fet perdre tota la gràcia, és la paraula geni. Ara tot és genial. Però si anem a allò que realment significa: “Aptitud superior de què és dotat un esperit creador, poder altíssim d'invenió i organització” (segons el Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana, entre altres accepcions), hem de concloure que la definició és prou musical, florida i descriptiva per haver estat escrita per un artista singular, recargolat, surrealista, extrem, imprevisible i genial –ara sí, amb tot el sentit de la paraula–. Es tracta de Josep Puntí i Fàbregas, més conegut com a Adrià Puntí. I és precisament d'aquest compositor, lletrista, instrumentista i cantant –entre altres talents– que volem parlar. Perquè, ahir, Salt, la ciutat que el va veure néixer el 13 de juny del 1963, va nomenar-lo fill predilecte de la vila.

El Centre d'Arts Escèniques El Canal va ser el marc de l'acte. Es va equilibrar el fred protocol del nomenament oficial amb l'escalfor de les paraules que van elogiar Puntí i, sobretot, amb la calidesa múrria i juganera de les cançons que va interpretar el mateix artista. Unes 250 persones van assistir a l'esdeveniment. Sota la direcció del periodista d'El Punt Avui Xavi Castellón, van passar per l'escenari d'El Canal l'instructor de l'expedient de nomenament, Fonsu Mateu; l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé; la secretària de la corporació, que va llegir l'acord de ple, Lourdes Palomino, i, és clar, el mateix homenatjat. Mateu va tenir paraules per a l'home, al qual va qualificar de “molt bo”, i per a l'artista, a qui va reconèixer l'atribut de genial. Torramadé va fer esment de records d'infantesa viscuts amb l'artista i va destacar la il·lusió que li fa que sigui fill predilecte. El discurs de l'alcalde va ser més emocional que institucional. I en Puntí... en Puntí va fer de Puntí. Entre calada i calada del cigar que va encendre, va anar divagant repartint agraïments. Indiferent als elogis que havia rebut, es va asseure al piano amb una copa de cava i va parlar del seu poble i del seu barri, el Veïnat (els veïns del qual tenen un fort sentit identitari. A vegades, mig en broma mig seriosament, enfrontat a Salt). Irònic i reflexiu a estones, va qualificar Salt de poble “peculiar i privilegiat”. Va parlar dels seus pares, la Maria –a qui l'alcalde va entregar un ram– i en Narcís, i va cantar. I interpretant és quan Puntí es fa majestuós. Còmode, “com si estigués al sofà de casa”, va tocar cinc temes. Va haver-hi aplaudiments, silencis, entusiasme... i també admiració per aquest fill predilecte de Salt que va acabar preguntant quins privilegis comportava el càrrec. Vaja, Puntí cent per cent.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-02-2015 Pàgina 41

-El Punt Avui. Nacional 20-02-2015 Pàgina 33

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/824751-punti-el-geni-predilecte-de-salt.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss